

תת"ע 4523/12/12 - מדינת ישראל נגד י.א.

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים
תת"ע 4523-12-12 מדינת ישראל נ' א'

בפני כב' השופטת מרימן קסלטי¹
בעвин: מדינת ישראל

נגד
י.א.

עו"י ב"כ עוה"ד חני דוד
(סגנoria ציבורית)

גור דין

העברית והעברית

1. ביום 12/11/7 בצומת הרחובות לינקולן דוד המלך בירושלים, הנאשם נהג ללא רישיון נהיגה תקף לסוג הרכב בו נהג. זו לו העבירה השלישית מסוגה. הראונה נעברה ב-2007 שם נדון למאסר על תנאי, בשניה ב- 21/4/10, שהה במעצר ולאחריו במסגרת הסדר טיעון נדון ל-2,000 ₪ קנס, פסילה בת 3 חודשים, פסילה על תנאי בת 3 חודשים ומאסר על תנאי בגין 7 חודשים לפחות 3 שנים. שני התנאים ברוי הפעלה.

2. הנאשם נעדר עבר פלילי. במהלך השנה שחלפה מאז שננקטו ההליכים נגדו ועד לימים ספורים לפני מתן גזר הדין, פעל הנאשם להוצאה רישיון נהיגה, הדבר היה כרוך בסילוק חובותיו בהוצאה"פ ועמידה במבחן משרד הרישוי, לבסוף הצליח לתקן מחדלו והציג בפני רישיון נהיגה.

טיפולו הצדדים לעונש

3. המאשימה מבקשת להפעיל תנאי המאסר בגין ה-7 חודשים ולהשיט על הנאשם מאסר במצטבר להפעלת התנאי, פסילה על תנאי וקנס.

4. הנאשם מבקש שבית המשפט ישתמש בסמכותו וiarיך התנאי, כשהוא מתחייב ש"בחיים" לא ינהג ללא רישיון. בבית המשפט הוגשה חוו"ד עובדת סוציאלית פרטית לפיה מסכת חייו של הנאשם הייתה ועודנה קשה. הוא גדל בבית דתי, זרם דתוי קיצוני, הוצאה מבית משפחתו בגיל 11 בשל פרשת אלומות, שהוא אצל משפחחת אומנה ומגיל 17 ועד היום (בן 22) מתגורר לסייעון במקומות שונים, ללא כתובות קבועה. הוא עובד בשיפוצים באופן מזדמן, ככלاخرונה נולד לו בן. רישיונו של הנאשם הוגבל בשל חובות לבנק ולחברת סולו.

לדעת עו"ס חל שינוי בתפיסתו של הנאשם, בעקבות הולדת בנו והוא ממליצה לבנות תכנית טיפולית, אם במסגרת שירות המבחן ואם במסגרת המרפא לטיפול בבריאות הנפש, בשל כך שהוא חשוף לעבירות נפשיות, לאור התקפים פסיכוטיים ומחלות נפש של מי מבני משפחתו שאושפזו בעבר.

הארכת תנאי - אימתי?

6. הכלל הוא שיש להפעיל התנאי, שאם לא כן ייאבד ערכו הhardtuiti, יחד עם זאת, **סעיף 56(א) לחוק העונשין תשל"ז - 1977** מאפשר הארכה/חידוש התנאי מטעמים Shirshmo ובית המשפט העליון מסביר כי "הוראה זו... באה לעולם, לאחר ונוצרים מקרים בהם הפעלת המאסר על תנאי שנקבע קודם לכן נגד את הצדק, במידה כזו שאף שנמלאו תנאי הפעלה, מן הרואו שלא להפעיל באותו מועד" (**רע"פ 4015/98 אלימלך אליהו נ' מדינת ישראל**).

7. סקירת הפסיקה מלמדת כי במקרים בהם הנאשם השתקם (בד"כ מסוימים), או כאשר התנאי בלתי מידתי, או שחלף זמן רב בין העבירות, הוואר התנאי.

המושג "שייקום" אינו מוגדר בחוק העונשין אולם הוא מתייחס לשינוי תודעתו בקרב מבצע העבירה, שינוי המאפשר במובט צופה פניו עתיד, לשער כי העבריין לא ישוב לביצוע עבירות דומות. מי שעמל קשות להוצאת רישון נהגה, סביר כי ישמור עליו מכל משמר לבלי יוגבל או יופסל.

8. לו לא תנאי המאסר התלו ועומד נגד הנאשם, מתחם הענישה לגבי מי שפעם שלישית עובר עבירה דומה, אולם לאחריה מתќן מחדלו, הוא מאסר לתקופה של שבועות ספורים עד 4 חודשים. מנוקודת מבט זו, ברור כי תנאי מאסר בן 7 חודשים, המתייחס לעבירה השנייה הוא ארוך ומשמעותי, שלא לומר בלתי מידתי. מצד שני, תנאי להארכה או חידוש התנאי הוא אי השתת מאסר על העבירה הנוכחית. אין אפשרות על פי הדין הקים להפעיל התנאי בחלוקת, וכך מצוים בתי המשפט לא פעם בהタルבות אמיתית כיצד ישייטו עונש ראי לעבירה הנוכחית ומצד שני לא יחללו במאצוי השיקום של הנאשם - אם יופעל התנאי כפי שהוא.

על כך העיר בית המשפט העליון **ברע"פ 5798/00 6115 סעד ריזי נ' מדינת ישראל** כי:

"ראוי להימנע מהטלת מאסר מותנה שתוצאתו תהיה קשה עד כדי היות בלתי מידתית הן ביחס לעבירה הראשונה והן ביחס לעבירה נוספת".

9. באת כוח הנאשם הפניה למספר פסקי דין, בהם הוואר תנאי המאסר, כמו:

עפ"ת 10-09-5303 אוחנינה (10/10/19) שם הנאשם היה בעיצומו של הליך שיקומי מסוימים, או **עפ"ת(ב"ש) 10-08-2826 ליהמן**, שם הסתפק בית המשפט במעצר שריצה ובהشتת 500 שעות של"צ יחד עם רכיבי עונש נוספים.

בעפ"ת(מרכז) 39710-04-11 כהן (30/5/11), לאחר הタルבות הוואר תנאי מהטעם כי חלף זמן מאז ביצוע עמוד 2

העבירה וכי בית המשפט שוכנע בשינוי דרכו של הנאשם (נשי, יציב בעבודתו, ללא קשר עם העולם העברי).).

על פסקי דין אלו ניתן להוסיף ולציין גזרי דין מהעת האחרונה כמו: **ת"פ 9186-01-12 מדינת ישראל נ' מژרחי** (10/12/2010), **ת"פ 3577-04-12 מדינת ישראל נ' דישי פ"ל(ימ)** (18/2/2014), **ת"פ 5084-04-12 מדינת ישראל נ' עבדין** (18/2/2014), שניתנו על ידי.

לסיכום

10. לאחר ש שקלתי טיעוני הצדדים ולאור האמור לעיל, ומשלא ניתן להפעיל התנאי באופן חלקי, הגעתי למסקנה ולא בלי התלבטות, כי יש מקום לחדש התנאי לשנתיים נוספות. אם הנאשם ישב ויעבור עבירה דומה, כי אז התנאי יהיה חב הפעלה.

על מנת שלא יצא חוטא נשכר, החומרתי עם הנאשם ברכיב הקנס שניתן להמרה במאסר, מבלתי שהדבר יפגע בהחלטה לחדר את תנאי המאסר.

11. אשר על כן אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

מחדשת תנאי המאסר בן 7 חודשים שהושת על הנאשם בתיק **4965-04-10** מיום 4/5/2010, **לשנתיים נוספות מהיום**.

מורה על פסילה מלקביל רישון נהיגה במשך 3 חודשים. מפעילה בחופף תנאי פסילה בן 3 חודשים אשר הושת על הנאשם בתיק **4965-04-10**. הנאשם יפקוד רישונו עד לא יותר מיום 24/4/14.

कנס בסך 10,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורהם. הקנס ישולם ב- 10 תלומים חדשים שווים, החל מיום 24/4/14.

אני מודעת לכך שמדובר בקנס גבוה ביחס ליכולתו הכספי של הנאשם וביחס לנסיבות המושתים על נאים כדוגמת הנאשם שבפני, אולם כאמור לעיל, אותם נאים רצוי עונשי מאסר בנוסף ל坌וסף ל坌וס. משניצל הנאשם בעור שניי מאסר בן 7 חודשים, ומשלא נפסל רישונו לתקופה העולה על זו שמניה בתנאי שהופעל, על מנת שיוכל לשוב ולהՃשו בעתיד הנראה לעין, הקנס הוא העונש הממשי היחיד הנוגע לעבירה הנוכחית.

ה הנאשם רשאי בכל עת, לפני הקנס יចבור ריביות פיגורים ויעבר למערכת גביית קנסות, להודיע כי ברצונו להמיר הקנס ל- 10 ימי מאסר.

זכות ערעור בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, 24 פברואר 2014, בנסיבות הצדדים.